

**VENDIM**  
**Nr.86, datë 10.3.2011**

**PËR NDRYSHIMIN E PIKËS 2 TË DISPOZITIVIT TË VENDIMIT TË KKRT NR.83,**  
**DATË 25.2.2011**

Këshilli Kombëtar i Radios dhe Televizionit, i përbërë nga:

|                |                    |
|----------------|--------------------|
| Endira Bushati | Kryetare           |
| Alban Karapici | Zëvendëskryetar    |
| Gent Ibrahim   | Anëtar             |
| Suela Musta    | Anëtare            |
| Sami Neza      | Anëtar             |
| Zylyftar Bregu | Anëtar, në mungesë |

Pasi mori në shqyrtim sot në datën 10.3.2011 çështjen me:

Objekt: Mbi ndryshimin e pikës 2 të dispozitivit të vendimit të KKRT-së nr.83, datë 25.2.2011.

Baza ligjore: Neni 7 pika 21 të ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar dhe nenet 18 dhe 128 të Kodit të Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë.

Në vendimin e KKRT-së nr.83, datë 25.2.2011 është vendosur “Heqja e licencës së televizionit privat vendor “Tele 1”, me nr.031/TVL”.

Nga shqyrtimit i dispozitivit të vendimit të KKRT-së rezulton se subjekti televiziv privat vendor “Tele 1” (më poshtë subjekti “Tele 1”) është orientuar gabim, që ankimin e tij ta paraqesë në KKRT, dhe jo në Gjykatë. Për ta sqaruar këtë gabim, është e nevojshme të analizohet legjislacioni që lidhet me procedurat e heqjes së licencës së subjektit.

Më konkretisht, ndaj subjektit “Tele 1” për shkak të shkeljeve të parashikuara nga neni 34/5 i ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, KKRT-ja nisi një procedurë administrative, në përfundim të të cilës, me vendimin nr.83, datë 25.2.2011, vendosi “heqjen e licencës së televizionit privat vendor “Tele 1”.

Baza ligjore që parashikon procedurat që ndiqen në këtë rast parashikohen nga neni 137/3 i ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, sipas të cilit:

“Kur inspektorët e KKRT-së vërtetojnë se i licencuari ka shkelur dispozitat e këtij ligji, kushtet e licencës dhe rregulloret e miratuara nga KKRT-ja, kanë të drejtë:

...

3. t'i propozojë KKRT-së pezullimin e përkohshëm të licencës, reduktimin e kohës së vlefshmërisë së licencës ose heqjen e saj.”

Sa më sipër, rezulton të jetë respektuar në rastin konkret, pasi me shkresën e datës 20.1.2011, Drejtoria Teknike në KKRT ka informuar për shkeljet e ligjit dhe më pas ky propozim i është përcjellë KKRT-së për miratim.

Në lidhje me procedurën e dhënies së prapësimeve të subjektit ndaj të cilit merret seksioni, po neni 137/3 i ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, parashikon që:

“Për t'i dhënë të licencuarit mundësi të japë mendime, para marrjes së vendimit për ndalimin, reduktimin ose heqjen e licencës, KKRT-ja njofton të licencuarin për vendimin dhe arsyet e marrjes së këtij vendimi”.

Nëse edhe pas dëgjimit të të licencuarit, KKRT-ja e miraton marrjen e vendimit, ai i jep të licencuarit një kopje. KKRT-ja e boton vendimin në Fletoren Zyrtare në numrin më të afërt të saj dhe

në buletin e vet.

Neni i mësipërm në praktikë nga KKRT-ja është interpretuar në mënyra të ndryshme. Kështu, ka pasur raste kur ky nen është interpretuar sikur KKRT-ja është e detyruar të marrë dy vendime (praktikë e ndjekur kjo veçanërisht në rastet e rinovimit të licencave). Jemi të mendimit se ky interpretim nuk është i saktë për arsyet e mëposhtme:

1. Marrja e dy vendimeve nga i njëjti organ, për të njëjtën çështje paraqet disa probleme:

a) Sipas nenit 99 të Kodit të Procedurave Administrative (seksioni IV “Përfundimi i procedimit administrativ”), procedimi mbyllet me marrjen e vetëm një vendimi.

b) Në ndryshim nga Kodi i Procedurës Civile, ligji nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar nuk parashikon as vendimin e ndërmjetëm, dhe as ndonjë lloj tjetër vendimi paraprak.

c) Shqyrtimi i ankimit për shfuqizimin e vendimit nga i njëjti organ që ka dhënë vendimin, nuk është në harmoni me parimet e përgjithshme të së drejtës administrative, pasi shqyrtimi i ankimit për shfuqizimin e vendimit të një organi administrativ bëhet: ose nga organi epror, ose (në rastin tonë) nga një organ tjetër (gjykata).

2. Nëse ndalemi në terminologjinë apo procedurat e parashikuara nga neni 137/3 i ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, ka disa paqartësi. Kështu neni parashikon që:

a) “...para marrjes së vendimit për ndalimin, reduktimin ose heqjen licencës, KKRT-ja njofton të licencuarin për vendimin dhe arsyet e marrjes së këtij vendimi”. Paqartësia qëndron në faktin se nëse nuk është marrë vendimi, ai nuk mund t’i dërgohet të licencuarit, ose të paktën ajo që i dërgohet të licencuarit, duhet të emërohej projektvendim apo vendim paraprak.

b) “Nëse edhe pas dëgjimit të të licencuarit KKRT-ja e miraton marrjen e vendimit, ai i jep të licencuarit një kopje”. Sipas kësaj fjalie rezulton që kopja jepet vetëm në rast të miratimit të vendimit, pra ndryshe nga sa u tha më sipër, që kopjoja i ishte dërguar paraprakisht subjektit.

3. Për vetë paqartësitë e mësipërme, por edhe për faktin se ligji nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, nuk parashikon procedura specifike për procedimet/hetimet administrative në rastet e heqjes së licencave, KKRT-ja në zbatimin e këtij neni është bazuar edhe në rregullat e përcaktuara nga Kodi i Procedurave Administrative. Më konkretisht:

a) KKRT-ja ka zhvilluar hetimin administrativ;

b) gjatë dhe pas të cilit të licencuarit i është dhënë mundësia të shprehë pretendimet e tij;

c) në përfundim, KKRT-ja ka marrë vendimin përkatës.

4. Në lidhje me termin “dëgjim” nga ana e KKRT-së ekziston tashmë një praktikë e konsoliduar, që dëgjimi realizohet nëpërmjet paraqitjes me shkrim të pretendimeve nga ana e subjektit, dhe jo e paraqitjes me gojë të këtyre pretendimeve. Ky interpretim është bazuar në:

a) statusin që ka KKRT-ja (si organ administrativ) dhe duke qenë se dëgjimi është një proces që merr rol të veçantë kur bëhet nga organe gjyqësore (pra, kur dy palë paraqesin pretendimet e tyre përpara një organi të tretë që merr vendimin), paraqitja e pretendimeve me gojë, mund të vinte KKRT-në në rolin e palës;

b) procedurat e parashikuara nga Kodi i Procedurave Administrative, ku neni 94 i të cilit i njeh të drejtën subjektive që t’i bashkëngjisin dokumente shpjegimeve të tyre, apo edhe të kërkojnë marrjen e masave të tjera që ata i gjykojnë të nevojshme;

c) aspektin praktik, ku pretendimet e paraqitura nga subjektet shqyrtohen paraprakisht nga administrata e KKRT-së (drejtoritë e ndryshme sipas problematikës së ngritur) dhe konkluzionet e këtyre drejtorive i paraqiten KKRT-së nëpërmjet relacioneve përkatëse. Pra, në praktikë “dëgjimi” bëhet nëpërmjet shqyrtimit të pretendimeve me shkrim që ka sjellë paraprakisht i licencuari dhe nuk është e nevojshme që KKRT-ja të mbledhet dy herë (një herë për të dëgjuar pretendimet me gojë - t’ia përcjellë këto pretendime drejtorive të KKRT-së, dhe më pas të rimbledhet për të shqyrtuar relacionet e drejtorive.

Jemi të mendimit se praktika e mësipërme përmbush më së miri qëllimin e legjislatorit, që ka dashur t’i garantojë subjektit të drejtën e dhënies së pretendimeve, prapësimeve apo mendimeve të tij.

5. Së fundi, po jo për nga rëndësia, për vetë referimet që iu bënë më sipër Kodit të

Procedurave Administrative, do të donim të sqaronim raportin ndërmjet këtij Kodi dhe ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, në rastet e paqartësive (siç është rasti i nenit 137/3 të cituar më sipër).

Nëse i referohemi praktikës gjyqësore, në disa vendime të saj Gjykata Kushtetuese (vendimi nr.19, datë 3.5.2007, vendimi nr.2, datë 3.2.2010, vendimi nr.9, datë 23.3.2010), ka ritheksuar hierarkinë dhe vlefshmërinë e normave me fuqi juridike të ndryshme, siç është rasti i kodeve dhe i ligjeve të zakonshme:

Sipas vendimeve të mësipërme, duhet të kihet parasysh raportet ndërmjet ligjeve që miratohen me tri të pestat e të gjithë anëtarëve të Kuvendit (ligje me shumicë të cilësuar, parashikuar nga neni 81/2 i Kushtetutës) dhe ligjeve që miratohen sipas rregullit të përgjithshëm (të parashikuara nga neni 78 i Kushtetutës). Kushtetuta shqiptare i jep ligjeve që miratohen me shumicë të cilësuar fuqi të veçantë juridike, në krahasim me aktet e zakonshme të miratuara nga ligjvënësi. Për këtë arsye, në hierarkinë e akteve normative, ato renditen para ligjeve të zakonshme të Kuvendit.

Respektimi i hierarkisë së akteve normative është një detyrim që rrjedh nga parimi i shtetit të së drejtës dhe i koherencës në sistemin ligjor. Për rrjedhojë, në rastet e konflikteve ndërmjet normave me fuqi të ndryshme juridike, norma me fuqi më të lartë, ka epërsi në raport me normën tjetër (*lex superior derogat inferiori*). Parimet se norma specifike ka përparësi nga norma e përgjithshme (*lex specialis derogat generali*) dhe se norma që ka hyrë në fuqi më vonë, ka përparësi nga norma e mëparshme, nuk veprojnë në raste të tilla.

Pra, nga sa më sipër, jemi të mendimit që në rastet kur ka paqartësi në ligjin organik, prioritet do të ketë zbatimi i rregullave të Kodit të Procedurave Administrative. Vendimet e mësipërme të Gjykatës Kushtetuese, vendime të cilat kanë vlerë *erga omnes*, e shprehin qartë se në rast konflikti me dy normave me fuqi të ndryshme juridike, norma me fuqi më të lartë (Kodi i Procedurave Administrative në rastin konkret), ka epërsi ndaj një ligji të zakonshëm (ligji nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar). Prandaj për përcaktimin se cili ligj do të zbatohet në rastin konkret, mendojmë që nuk ka asnjë diskutim që prioritet ka Kodi i Procedurave Administrative.

Për gjithë sa më sipër, në bazë të neneve 18 dhe 128 të Kodit të Procedurave Administrative,

#### VENDOSI:

1. Ndryshimin e pikës 2 të dispozitivit të vendimit të KKRT-së nr.83, datë 25.2.2011, si vijon:  
“Kundër këtij vendimi mund të bëhet ankim në gjykatë në përputhje me Kodin e Procedurës Civile, kreu “Gjykimi i mosmarrëveshjeve administrative””.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

Anëtar në mungesë: Zylyftar Bregu

Anëtar kundër (për arsye procedurale): Gent Ibrahimi

KRYETARE  
Endira Bushati